

[Torben Lund]

tur. Statistikken viser desværre, at kun en ubetydelig del af indvandrerne benytter vore daginstitutioner, og der er ingen tvivl om, at regeringens betalingspolitik på daginstitutionsområdet vil medvirke til en negativ udvikling.

Vedrørende tilbuddene om danskundervisning mener vi, at vi ikke må svække disse tilbud hverken til børnene eller til de voksne. Snarere bør vi tilstræbe en udbygning af tilbuddene dels i de boligområder, hvor der bor mange indvandrere, dels i forbindelse med arbejdsmarkedsuddannelserne. Det er derfor uforståeligt og i klar strid med ministerens redegørelse, at regeringen nu foreslår indført en betaling for voksne indvandreres danskundervisning. Det giver risiko for, at specielt kvinderne må opgive danskundervisningen. Jeg vil spørge, om man i regeringen slet ikke har øje for de konsekvenser eller det er en politik, man agter at fortsætte med.

Vi ved nu, at de unge indvandrere er stærkt underrepræsenteret i gymnasierne og i de videregående uddannelser, og specielt pigerne er katastrofalt dårligt repræsenteret. Vi ønsker, at danskundervisningen i folkeskolen ikke forringes; en utilstrækkelig skolegang vil hindre børnene i at få en grundlæggende uddannelse og en god placering på arbejdsmarkedet, og derfor er der en vigtig opgave i at intensivere oplysningen af forældrene om betydningen af, at børnene får en tilstrækkelig skolegang.

Jeg vil også nævne modersmålsundervisningen som noget vigtigt. Vi er betænkelige ved, at man visse steder har planer om at etablere nationalklasser og friskoler alene for indvandrerbørn. Det vil vi kraftigt advare imod. Uanset at man indlægger danskundervisning i sådanne klasser, er vi bange for, at det vil mindske mulighederne for, at børnene får en tilværelse på lige fod med andre. Vi må nok påregne, at de fleste af børnene vil få hele deres tilværelse her i landet.

I en tid med økonomisk afmatning og stor arbejdsløshed er der altid fare for, at der kan opstå uvilje imod de fremmede og spirer til racisme. Det er hverken forståeligt eller acceptabelt. Justitsministerens udtalelser, hvori han advarer imod rimelige forbedringer af udlændingeloven under henvisning til, at indvandrerne vil udgøre en trussel mod vores nationalstat, finder vi er meget betænkelige og ganske unødvendige. De kan kun have

den virkning, at et problem, som ikke eksisterer, pludselig opstår.

Jeg vil, for at der ikke skal være nogen tvivl, sige, at socialdemokratiet ikke tilslutter sig en ophævelse af indvandrerstopet, men at vi naturligvis ønsker, at det indvandrerstop, vi har, kombineres med nogle rimelige og fornuftige familiesammenføringsregler. Jeg synes også her, man skal være opmærksom på, at indvandrerne er med til at tilføre vores samfund nogle gode kulturelle værdier.

Vi har ca. 50.000 fastboende udlændinge fra de såkaldte tredjelande, og det er i virkeligheden en beskedent andel i forhold til de fleste af vore nabolande. Omkring 17.000 af disse indvandrere er i beskæftigelse, og det er derfor ganske urimeligt at hævde, at indvandrerne skulle være en trussel mod vores nationalstat eller være årsag til arbejdsløsheden her i landet.

Tværtimod er indvandrerne en meget sårbar gruppe, for sandheden er jo, at indvandrerne udgør en meget lille minoritet her i samfundet – 1 pct. af befolkningen – de har de dårligste job, det laveste indkomstniveau, en langt større arbejdsløshed og specielt ungdomsarbejdsløshed end den øvrige del af befolkningen, og på trods heraf bruger de kun vores sociale system i begrænset omfang. De står i virkeligheden på alle måder svagt i samfundet.

Løsningen på problemet er naturligvis, at vi yder en massiv indsats for at styrke indvandrerens danskundevindskaber og i det hele taget deres uddannelsesniveau, og at vi giver dem et grundigt kendskab til vore traditioner og til, hvordan vores samfundsstruktur er, og hvordan vores praktiske samfundsliv er.

Om boligforholdene skal jeg blot sige, at vi kan tilslutte os en politik i retning af, at man tilstræber at undgå de koncentrationer af indvandrere, der er i øjeblikket dels i de saneringsmodne kvarterer, dels i nye, almennyttige bebyggelser. Vi mener, at en spredning af boligtilbuddene vil være en fordel på flere måder.

Det er derfor ikke rimeligt, at regeringen gennemfører en boligpolitik, der begrænser det almennyttige byggeri, og det er direkte forkasteligt, at der findes kommuner, som i deres boligpolitik ikke åbner mulighed for, at der også kan bo svage grupper i deres kommuner, men tværtimod skubber svage grupper ud, herunder indvandrerne.